

היה נקצר ביחוד, במגל אחד, ובקופה אחת. ובחול היה נקצר בשלשה אנשים, בשלש קופות, ובשלש מגלות. וחכמים אומרים: אחד שבת ואחד חול, היה נקצר בשלש קופות, ובשלש מגלות.

ומדייק רבה שאמרו "דבר אחד", שהרי מי לא קאמר רבי חנינא סגן הכהנים התם, באופן הקצירה, כיון דאפשר לקצור באדם אחד לא טרחינן לעשותה בהרבה אנשים, ואף שיש בזה פרסום להוציא מלבן של בייתוסים —

הכא בענין ריבוי התבואה הנקצרת, נמי, כיון דאפשר בשלש סאין, ובריבוי מלאכה אחת בלבד, לא טרחינן לעשותו מחמש סאין בריבוי כמה מלאכות, ואף שבכך העשרון משובח יותר.

וגם את הראיה הזאת של רבה דוחה הגמרא: ממאי?!

והרי דלמא עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל הכא, שאין להרבות במלאכות, אלא דליכא

ענין פרסומי מילתא בריבוי המלאכות —

אבל התם, לגבי הקצירה בשלשה, דאיכא פרסומי מילתא בריבוי האנשים, אימא כרבנן החולקים על רבי חנינא סגן הכהנים סבירא ליה, שאף בשבת עושים בכמה אנשים.<sup>(3)</sup>

אי נמי יש לחלק גם להיפך: עד כאן לא קאמר רבי חנינא סגן הכהנים התם גבי קצירת העומר באנשים רבים, אלא משום דאי בחד אי בשלשה, צורך גבוה מתעביד כהלכתו [בין באחד בין בשלשה נעשה צורך גבוה כהלכתו], ורק משום פרסומי מילתא יש מעלה לקוצרם באנשים הרבה —

אבל הכא, גבי מלאכות הרבה בעומר, דלא איתעביד כהלכתו צורך גבוה, שהרי מכל מקום "שביחא מילתא" בנטילת עשרון מחמש סאין, אימא אף רבי חנינא סגן הכהנים כרבנן סבירא ליה להתיר מלאכות הרבה משום זה.

אלא, אמר רב אשי: רבי ישמעאל במשנתנו

אתי בשלש, בשבת נמי לייתי משלש.

3. כתב בקרן אורה להוכיח מכאן, שמעיקר הדין אין נפקא מינה, אם יעשה יחיד את כולה או שיעשה בשנים זה מקצת וזה מקצת, אלא מצוה מן המובחר היא שלא להרבות בני אדם לחלל שבת, ולכן במקום פרסומי מילתא עושים בריבוי בני אדם, שאם היה איזה איסור בזה, לא היינו מתירים משום פרסומי מילתא; ולפי זה כתב, שגם ריבוי מלאכות כנגד ריבוי מלאכה אחת, אינו איסור, ורק משום חומר שבת מוטב להרבות במלאכה אחת ממלאכות הרבה, ומשום מצוה מן המובחר התירו חכמים להרבות

כבחול, ואי הוה בעי טפי, טפי עבדינן". וראה בקרן אורה בתחילת הענין, שהביא להוכיח מכאן, שאם כי בפשטות אינו מוכרח לומר שחכמים חולקים על רבי ישמעאל בדין דחיית שבת בריבוי מלאכות כדי שיהיה "שביחא מילתא", אלא שלדעתם אין צורך כלל בחמש סאין, וכאשר באמת סוברים הם שאף בחול עושים משלש; מכל מקום מסוגיית הגמרא כאן, מוכח שהם חולקים עליו בפרט זה של דחיית השבת; וכדברי רש"י פירש גם רבינו גרשום: אימא כרבנן סבירא ליה, דבחול אתי מחמש, והכי אמרינן: אי סבירא ליה דבחול אתי מחמש, בשבת נמי לייתי מחמש. ואי סבירא ליה דבחול